Broj: S1 3 U 036584 20 U
Sarajevo, 29.03.2022. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Orašanin Branimira, kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja, CADORO-ING d.o.o. Mostar, kojeg zastupa Damir Raguž, advokat iz Mostara, protiv zaključka broj: JN2-01-07-1-1402-5/20 od 01.07.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 29.03.2022. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim zaključkom tuženog, Ureda za razmatranje žalbi BiH broj: JN2-01-07-1-1402-5/20 od 01.07.2020. godine, odbačena je, kao neuredna, žalba tužitelja izjavljena protiv tenderske dokumentacije ugovornog organa JP AUTOCESTE F BiH d.o.o. Mostar, u postupku javne nabavke izrada Glavnog projekta autoceste Ozimica-Poprikuše (Žepče jug).

Protiv prednjeg zaključka, tužitelj je blagovremeno podnesenom tužbom pokrenuo upravni spor, radi poništenja istog. U tužbi navodi, da je isključivi razlog za odbacivanje žalbe što tužitelj, u ostavljenom roku od 3 dana, nije izvršio uplatu naknade za pokretanje žalbenog postupka, naglašavajući da je istu uplatio dana 01.07.2020. godine. Tužitelj smatra, da je pogrešan zaključak tuženog i navodi da je pravo svakoga da se žali te da taksa ne može biti uvjet da se žalba razmatra. Ne spori, da postoji obaveza da se ista uplati, što je tužitelj i učinio, ali da tuženi nije cijenio okolnost da se radilo o periodu pandemije, potpunog zastoja privrede i pad realnog sektora poslovanja. Smatra, da je ovakvim postupanjem povrijeđena i Evropska konvencija i ljudskim pravima koja eksplicitno govori o pravu na žalbu, kao temeljnom ljudskom pravu, koje ne može biti ničim uvjetovano. Konačno, tužitelj predlaže da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH predlaže da Sud tužbu, kao neosnovanu, odbije.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog zaključka u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga.

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi, da je ugovorni organ JP AUTOCESTE F BiH d.o.o. Mostar, pokrenuo postupak javne nabavke izrada Glavnog projekta autoceste Ozimica-Poprikuše (Žepče jug), za koji je obavještenje o nabavci broj: 266-1-2-113-3-119/20 od 21.04.2020. godine objavljeno na portalu javnih nabavki. Tužitelj je nakon preuzimanja tenderske dokumentacije izjavio žalbu protiv iste koju je tuženi osporenim zaključkom, kao neurednu, odbacio. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog zaključka, jer je u postupku koji je prethodio donošenju konačnog upravnog akta, a nakon zaprimanja žalbe zaključkom broj: JN2-01-07-1-1402-3/10 od 17.06.2020. godine, pozvao tužitelja da uplati naknadu za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 7.500,00 KM u ostavljenom roku, uz upozorenje, da ukoliko ne postupi po navedenom zaključku, žalba će se, kao neuredna, odbaciti. Kako tužitelj nije postupio u skladu sa uputama iz zaključka, tuženi je žalbu odbacio, postupajući u skladu sa odredbama člana 105. i 106. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH", broj 39/14).

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog zaključka ovaj sud je našao da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni materijalnog prava.

Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj 39/14), i to članom 105. taksativno je navedeno šta žalba obavezno sadrži, pa je između ostalog tačkom i) istog člana propisano, da žalba sadrži dokaz o plaćenoj administrativnoj taksi na žalbu, u iznosu propisanom članom 108. ovog zakona. Nadalje, članom 108. propisane su naknade za pokretanje žalbenog postupka, te je stavom 3. istog člana propisano da je tuženi prije razmatranje žalbi dužan utvrditi da li je žalilac uplatio naknadu. Slijedom prednje odredbe proizilazi, da je Zakonom o javnim nabavkama, kao lex specialisom, jasno propisano da žalba kao podnesak obavezno sadrži i dokaz o plaćenoj naknadi za žalbu te da prije odlučivanja o žalbi tuženi mora pozvati podnosioca žalbe da naknadu plati u određenom roku.

U konkretnom slučaju, tuženi je zaključkom od 17.06.2020. godine pozvao tužitelja da dopuni svoju žalbu na način što će dostaviti dokaz o plaćenoj naknadi za pokretanje žalbenog postupka uz napomenu, da ako istu ne upotpuni, odnosno u roku od tri dana ne dostavi dokaz o plaćenoj naknadi, žalba će se smatrati neurednom te kao takva odbaciti. Navedeni zaključak punomoćnik tužitelja je zaprimio dana 22.06.2020. godine, međutim do dana održavanja sjednice tuženog 01.07.2020. godine, tuženom nije dostavljen dokaz o uplati, odnosno žalba nije dopunjena. Okolnost da je tužitelj izvršio zahtjevanu uplatu dana 01.07.2020. godine, te o tome dostavio dokaz uz tužbu, nije mogla uticati na drugačiju odluku u ovoj pravnoj stvari.

Shodno navedenom, prema nalaženju ovog suda, pravilno je odlučio tuženi kada je žalbu tužitelja, kao neurednu, odbacio. Ovo iz razloga, što su članom 105. ZJN-a propisani obavezni elementi žalbe, te odsustvo nekog od njih nameće obavezu tuženom da prvo pozove podnosioca da otkloni uočene nedostatke, a potom da odbaci žalbu ukoliko podnosilac zahteva ne otkloni nedostatke na način i u roku koji

su određeni u pozivu za dopunu žalbe. Kako se u konkretnom slučaju radi o pozivu za dopunu žalbe, od čijeg prijema počinje teći rok koji se ne može produžavati, te kako se istekom ostavljenog roka gubi mogućnost da se preduzme propuštena radnja, jasno je da takvo postupanje ima za posljedicu odbacivanje žalbe, kao neuredne.

U skladu sa navedenim, te činjenicom da su u obrazloženju osporenog zaključka sadržani valjani razlozi donesene odluke, koje razloge u cijelosti uvažava i ovaj Sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrdjenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni materijalnog prava, to je tužba neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH„ broj: 19/02 do 74/10), odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Branimir Orašanin